Ч. 130. Неділя 18 червня (1 липня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

До ситуациї.

В середу — як ми вже згадували — покінчила палата послів розправу над буджетовою провізориєю і ухвалила єї до кінця сего року. При тій нагоді промавляв також П. Президент міністрів бар. Бек. П. Президент міністрів виступив в своїй промові з широко зачеркненою проґрамою. Перед усім зазначив, що теперішне міністерство єсть парляментарне.

Покликане представителів народностий до міністерства, а передовсім з ческого і німецкого табору має підготовити порозуміне і примирити обі народности в Чехах і тим довести до полагодженя національно-політичного спору. Намір той легко зрозумілий, особливо з огляду на переговори з Угорщиною, супротив котрої австрийске правительство потребує кріпкої підпори. Угорщина уміла доси все використовувати неміч Австриї, спричинену внутрішним розладом, внутрішною національно-політичною борбою а тим осягала великі економічні і політичні успіхи. Зовсім отже річ зрозуміла, що П. Президент міністрів, котрий в першій своїй промові з 8 с. м. заняв таке рішуче становище супротив Угорщини, бажає придбати собі певну підпору для піддержаня того становища.

П. Президент міністрів бачить, що головним огнищем національно-політичної борби суть Чехи і надіє ся економічними впливами і впливом виборчої реформи злагодити національні суперечности. Бар. Бек уважає вигляди виборчої реформи користними і говорив про виборчу реформу як про довершене діло. Коли би дійстно повело ся єму довести до кінця ту справу, то тим способом покінчив би виборчу боротьбу і може довести до національно-політичного порозуміня, щоби мати вільну і кріпку руку супротив Угорщини.

„Die Zeit" доносить про новий плян в справі полагодженя виборчої реформи. Коли виборча комісия полагодить предложене в липни, то без формального відрочення палати збере ся на засідане аж дня 5. вересня с. р. Колиж комісия полагодить предложене в половині липня, то наради над реформою розпічнуть ся ще перед фериями. В кождім разі засіданя палати послів не протягнуть ся поза липень.

Цісарске відручне письмо до намістника Морави висказує подяку за правдиво трогаючі докази привязаня і льояльности населення і підносить желаня, аби сотворене на Мораві діло мира між обома народами стало взірцем порозуміня для прочих країв і народів. Запопадлива праця і богата діяльність обох народів на Мораві показали Монархови, що їх культурний розвиток дійшов до висоти, котра дає потішаючі вигляди на будучність.

Вісти політичні.

Розпорядженя угорского правительства. — Поїздка німецких дневникарів до Анґлії. — Положене в Росиї.

Угорский урядовий дневник оголошує розпорядженє угорского міністерства, по мисли котрого автономічна митова тарифа входить в житє з днем 1. марта с. р. Рівночасно оголошує правительство розпорядженє дотикаюче торговельних переговорів з Німеччиною, Італією, Бельґією, Росиєю і Швайцариєю і розпорядженє в справі провізоричного управильненя торговельних відносин з Сербією, Болгариєю і Чорногорою.

В Льондоні утворив ся комітет, котрий займив ся принятєм німецких дневникарів, що устроїли громадну прогульку до Анґлії, аби навязати дружніщі як доси зносини з анґлійскою пресою. Очевидна річ, що богата і культурна Анґлія приготовила участникам прогульки величаве принятє, однако анґлійска праса держала ся дуже холодно і здержало. І так Times, Daily Graphic, Morning Post не зга-

---

6)

Мачоха.

(З німецкого — Ф. Свензон)

(Дальше).

— Отсе, Альфреде, твоя мама. Она буде для тебе добра і вічлива і ти мусиш єї дуже любити.

— Ні, ні, не хочу! Не хочу єї любити. Я хочу лишити ся у тітки.

Ґільда почула ся тим обидженою. Діти звичайно любили єї. І она так тішила ся, що побачить ту дитину.

Фальк розгнівав ся. Вхопив Альфреда досить сильно за руку і поставив єго на землю.

— Сейчас подаш матери руку, чуєш? — крикнув, приказуючи.

— Ні тату, не подам. Я єї не хочу.

Фальк поблід з гніву. Тітка побачила то і кинула ся скоро між него і сина, шепнувши Альфредови до уха:

— Будь добрий і чемний, подай матери руку; а як она відійде, дам тобі щось доброго.

Хлопець хвильку надумував ся. Відтак звернув ся заклопотаний до Ґільди, що стояла з сльозами в очах, і подав їй від нехочу руку.

В першій хвили Ґільда не хотіла єї взяти. Але аби не робити більше неприємностий, взяла єго руку в свої долоні і сказала лагідно:

— Я не можу вимагати, аби ти мене любив. Тиж мене не знаєш. Але я буду добра для тебе. Тоді научиш ся й ти любити мене.

— І він буде певно любити — відповіла ґенералова і погладила хлопця по голові.

Але Альфред поглянув скосом на Ґільду і сказав:

— Я ще не знаю.

— І не можеш знати. Насамперед мусиш мене ліпше пізнати. Правда?

Альфред хотів щось на те відповісти, але Фальк потряс ним сильно, між тим як Ґільда гладила кучері дитини.

— Алеж дай єму прийти до себе — відозвала ся Ґільда. — То не так легко змінити дитині матір, тим більше коли она має таку любу тітку, що як матір єго плекає. Мені подобає ся в хлопці то, що він оказує вдячність для тітки. Невдячність зраджує все брак серця.

— То правда — відповів Фальк і поглянув на неї з вдячностию.

А ґенералова поцілувала Ґільду в лице і сказала:

— Бою ся, що буде мати з Альфредом богато клопоту. Він упертий, а я за стара, аби єму то вибити з голови. Не забудьте, що я тому вина. Впрочім то хлопець добрий і сердечний, не говорить ніколи неправди і не робить нікому нічого злого.

— Альфред упертий. Від того треба, єго відзвичайти — сказав Фальк на пів гнівно, на пів добродушно.

— То вже лежить в родині — відповіла тітка, усьміхаючись. Обоє Фальки також усьміхнули ся, а Альфред спитав цікаво:

— Тату, чи й я належу до родини?

— Тітка сказала що так, отже так мусить бути.

— А ти також? — спитав хлопець Ґільду, що стояла похилена над ним.

— Так, дитино.

— Чи тітка поїде разом з нами?

— Ні, любий Альфреде, ти поїдеш з родичами, а я мушу лишити ся тут і уважати на дім.

— Я їду вечірним поїздом і хотів би мати перед тим Альфреда дома, аби побачити, як він погодить ся з новою материю. Прошу, тітко, скажіть дівчині, аби єго одягла; ми возьмемо єго зараз з собою.

Ґенералова вийшла, аби видати потрібні прикази. Вскорі по тім появила ся знов з Альфредом. Сльози стояли їй в очах. Для неї була та розлука очевидячки тяжка.

— Ось і ми — сказала, прийшовши скоро до себе. — Альфред добрий, чемний хлопчик, він не зробить своїй тітці ні прикрости ні встиду. Тепер поїде з татом і з мамою, а колись тітка приїде до него в гостину і привезе єму забавок та всїляких ласощів, очивидно коли буде слухати і коли буде чемний і добрий. Але і ти відвідаєш колись свою тітку, правда Альфреде?

Розстане пішло ліпше, ніж надіяно ся. Послідний поцілуй між Альфредом і тіткою і коні рушили на улицю Широку, де ждав на знаменитий обід.

— Коли можу тобі в дечім служити перед моїм від'їздом, то прошу тебе, скажи мені

дали ні словом о німецкій прогульці. Daily Express і Daily News вдоволили ся кількома дешевими словами, а Daily Mail виступив зі статею аж надто отвертою. Именно зазначив, що кожда міжнародна виміна гадок може мати хороші успіхи, коли інтересовані не роблять собі з гори ніяких пересадних надій. Дарованому кониви не заглядає ся в зуби в присутности даруючого; було би отже неприлично пригадувати гостеви, що єго поведенє не все було приличне і приязне. Але з другої сторони було би лукавостию, коли би хтось казав, що Анґлійці забули о поведеню німецкої праси супротив їх армії в часї війни в Африці. Помимо того всього на тепер належить бути супротив себе чемним. Німецкі дневникарі — каже дальше Daily Mail — дуже добре знають погляди анґлійского загалу, щоби не мали знати, що комітет, котрий їх тут безпосередно приймає, а котрий служить справі порозуміня анґлійско-німецкого, не єсть дійстним представителем анґлійскої народної думки. Лично не маємо нічого закинути п. Стідови (предсідателеви комітету), але ми воліли би бачити єго на місци чоловіка, котрий менше уперто для мрій занедбував би інтерес власного краю. Що до секретаря комітету п. Вайнраля (занґлійщеного Німця) то гадаємо, що не повинен він ніколи і нігде видавати себе за представителя анґлійскої думки. Він бо а не хто инший був прасовим аґентом Кріґера, кидаючи на Анґлію всякі можливі видумки. Було би приємнійше не згадувати о тих справах, але ми гадаємо, що наші німецкі приятелї не возьмуть нам за зле отвертости. Фальшиві чемности не приносять ніколи користи. Противно, гості німецкі, люди розумні і з обставинами обзнакомлені, сьміяли би ся самі на вид подібних річий. Лїпше сказати, що чує ся, отверто, а приязно — тоді дасть ся їм можність по повороті до дому поступити в той сам спосіб. Щира дискусия може принести в такім случаю добрі успіхи і затерти не одно некористне враженє, чого Анґлія і надіє ся.

Страйки, войскові бунти і головно селяньскі рухи, які вже переросли міру звичайних страйків і стають безпосередним захватом паньскої землі, ось зміст усїх тих звісток, що надходять на послідний тиждень з Росиї. Страйки фабричних робітників перекидають ся з міста до міста. Ждуть також зелїзничого страйку. Напруженє серед робітничої маси і обуренє на політику правительства що-раз більше. На войско, ту найміцнійшу підпору, годі числити з такою певностию як перше. Тут ширять ся також бунти. Навіть в офіцирских корпусах суть вже „внутрішні вороги“. А вже найгрізнійша буря, ті селяньскі рухи. Обхопили они майже всю европейску Росию, розширили ся по всій Україні. Деякі посли покидають Думу і їдуть на місце рухів, аби здержати людий від вибуху бодай доти, доки не вияснить ся зовсім становище правительства до Думи. Між иншими виїхали україньскі посли Шраґ і Грабовецкий. Басарабский пос. Богач, вернувши з такої поїздки, розповідає про несупокійний настрій селян. Тимчасом селяни не перестають слати телеґрами до послів. Жадають скасованя кари смерти, повної політичної амнестиї, скасованя воєнного і всїх инших вимкових станів, скликаня конституанти, всїх горожаньских свобід, переданя народови всеї великої земельної власности. Такі телеґрами дістають посли майже з кождого села. В послідних часах почтовий уряд з наказу адміністрациї не приймає таких телеґрамів, їх висилають листами. Правительство тратить голову. Суперечні вісти переганяють одна другу. То бере верх реакция, то „з певних жерел“ приходить чутка про конституцийно-демократичний кабінет під проводом Муромцева. Рішенє настане здаєть ся за пізно.

Новинки.

Львів, дня 30-го червня 1906.

— Преосьв. епископ др. Григорий Хомишин устроює тепер місиї в Гуцульщині. І так відбули ся місиї в Микуличині, Кобаках і Космачи а тепер від сьв. Івана Хрестителя до сьв. Петра і Павла відбуде ся 5-дневна місия в Косові місті, в сам-же день сьв. Петра і Павла в Краснім. Позаяк на сьв. Івана Хрестителя єсть відпуст в косівскій церкви, то можна надіяти ся великого здвигу народа з охрестностий Снятина, Коломиї, Делятина, Гвіздця і ин.

— Канонїчні візитациї. В першій половині линия відбуде ся канонїчна візитация парохій калуского декаката, в часї котрої буде устроєна місия в місті Калуши. В другій половині линия відбуде ся така візитация перемиского декаката з триденевною місиєю в селї Перегиньску.

— Посьвяченє памятника Маркіяна Шашкевича при нагоді загальних зборів тов. „Просьвіти“ відбуло ся вчера дуже величаво. Мимо горячого часу сїнокосів на селї, де по довгій слотї настали погідні дни, зїхала ся велика сила народа, а головно рускої інтеліґенциї і духовеньства навіть з далеких сторін. Поминальне богослуженє відправлено в церкві сьв. Петра і Павла, а відтак процесионально удали ся на кладовище, де оба оо. мітрати Білецкий і Туркевич відправили панахиду при співучасти великого числа духовних. Хор львівских читалень „Просьвіти“ звеличав сьвято своїм хорошим церковним сьпівом. По відправі промовив над могилою о. Темницкий, а відтак др. Кость Левицкий виголосив довшу промову. Наконець відсьпівали присутні народні гимни, почім удали ся до міста на загальні збори товариства „Просьвіта“.

— Шкільна вистава. При нагоді закінченя шкільного року в школі видїловій ім. Шевченка і в приватній семінариї жіночій рус. тов. педагоґічного відбуде ся вистава ручних робіт і рисунків в днях: 30 червня і 1 линия то єсть в суботу і недїлю від 8—12 і від 3—7 в комнатах школи видїлової ім. Шевченка, ул. Сикстуска ч. 47.

— Віче орґаністів, яке відбуло ся сими днями в Перемишли, рішило домагати ся сталої річної платнї, почавши від 600 корон і тримісячного виповідженя. Піднесено справу, щоби орґаністи приймали ся за контрактом, потвердженим консисторию. Дальше принято предложенє обезпечувати ся в товаристві приватних официяліcтів з жаданєм, щоби приймали ся до служби лише укваліфіковані кандидати і щоби засновано в краю школу орґаністів, бо єствуючі в Перемишли і у Львові школи не відповідають цїли. Ті школи мають одержати підмоги з краєвих фондів. Вкінци ухвалено вступити громадно в члени товариства „Взаїмна поміч галицких орґаністів“ і видавати власний музичний фаховий орґан.

— Напад на сьвященика. Дня 17 с. м. в недїлю, напало на о. Андр. Андруховича, пароха з Гаврилївки, вертаючого вечером в 10 годині, в товаристві дяка з Велесниці до дому, двох людий. Один з них 22-лїтний Василь Маслїй, син Николи з Гаврилївки, ударив о. Андруховича довгим і грубим колом з заду по голові. Удар був такий сильний, що коли би не був опер ся о плечі дяка, був би розбив голову. Завдяки тому о. Андрухович лиш легко ранений. Виновники нападу сейчас утїкли. Суд повітовий в Надвірній перевів слїдство і велів Маслїя арештувати.

— Пожар. З Перемишлян пишуть: Дня 10 с. м. вибух пожар в Задвірю, в повітї перемишляньскім і знищив 9 селяньских загород, спричиняючи шкоду на 14.804 корон. Шкода була обезпечена лише на 9558 корон. Причина пожару поки-що незвістна.

цїлком отверто. Ось тут єсть адреса мого банкира, він тілько тобі виплатить, скілько схочеш. Прошу тебе не дуже щадити ся. Що моє, то й твоє.

— Дякую! Не надужию твого довіря, хоч я молода. Найпізнїйше за два або три тижднї виїдемо до Боркова. Коли би ще було щось такого, о чім би хотїла тебе повідомити, то —

— То я надію ся, що зробиш так. Моя адреса лежить на бюрку. Твої листи, коли би я між тим змінив мій побут, будуть мені присилати. Я радив би тобі остати ще місяць в містї, аби на селї не було тобі нудно.

— На селї мені не нудить ся. Забуваєш, що я на селї вихована. До того буду мати з Альфредом і домашним господарством досить до роботи. Правда, Альфреде, ми не будемо нудити ся; будемо обоє бавити ся, ходити на проходи і їздити. Нудї не дамо приступу до себе, о те ми вже постараємо ся.

Альфред ще не цїлком освободив ся від первістного заклопотаня. Але відповів сьміло:

— Я буду їздити на кони, як тато, і буду мати бич, довгий бич.

Фальк усьміхнув ся з вдоволенєм. Єму було так легко на серци тепер, коли знав, що син в безпечних руках. Не потребував спішити ся з поворотом домів.

— Тїшить мене, що всї вдоволені. Я отже можу спокійно їхати і не журити ся, чи верну скорше чи пізнїйше.

— Можеш цїлком спокійно. Я буду стеречи твого скарбу і гнїзда. Сиди там спокійно, як довго хочеш. Ми останемо вірні нашій умові і як можна найменше будемо собі перешкаджати.

Фальк поставив Альфреда на землю і вийшов з комнати.

— Я хочу іти з татом — крикнув Альфред і вхопив за клямку.

Гільда взяла єго за руку і лагідно усьміхнула ся; відтак стала єму оповідати о селї, о конях і коровах. Хлопець цїлком осьмілив ся, поклав руки на єї колїнах, а она ніжно гладила єго ясні кучері. І кілька разів мусїла єму повтаряти о тих хороших річах, які єго ждали на селї.

Віз задержав ся перед під'їздом. Появив ся Фальк в елєґантнім подорожнім одіню. Підняв хлопця до гори, котрий з плачем обіймив єго шию своїми малими рученятами і просив:

— Ах, тату, прошу тебе, возьми мене з собою.

Він потїшив хлопця, поцїлував Гільду в руку і зійшов скоро до повоза, котрий рушив з гуркотом. Браму замкнено, Гільда і Альфред притулили ся лицями до себе і гірко плакали.

Так розлучили ся муж і жена по одноднєвнім подружю.

* * *

Гільда сиділа цїлий місяць в столици, де була милим гостем у панї Фалькової, котра єї чим раз більше любила і цїнила. Але коли почали говорити о мужу, то виходило все так як у тїтки Будде. Обі кивали головами і говорили, що й Фальк і Гільда зробили всьо якось дуже поспішно. Однако час має не лише крила але й силу, аби всьо направити. Альфред привикав з кождим днем більше, мати і син любили ся взаїмно і проводили разом більшу часть дня.

День від'їзду наближав ся. Тїтка, братаниця і малий Альфред виїхали до Боркова. Кождого дня робили великі проходи пішки, або їздили возом до лїса і над море. Коли відтак вернули домів, укладали пляни для украшеня огороду і взагалї цїлої посїлости, котра була дуже запущена, і в тім напрямі мала Гільда в тїтцї і своїм добрім приятели, старім лїсничім велику підпору і поміч. Годину денно розмавляли панї з собою по французски. Професорова, що дуже добре володїла тою бесїдою, показала ся знаменитою учителькою і Гільда довела вскорі до такої вправи, що могла без труду вести в тім язиці розмову. Лиш рідко приходив лист від Фалька, а Гільда постановила собі не томити єго довгими писанинами, лише доносила, що найконечнійше.

Час минав їм скоро і аж надто вчасно наспів день від'їзду тїтки. Одного дня заїхав віз перед двері дому і панї професорова, відведена Гільдою і Альфредом на зелїзницю, вернула до столицї.

(Дальше буде).

— **Месть злодіїв.** В четвер відбувала ся у Львові перед судом присяжних карна розправа против старого злодія Маруняка, обжалованого о крадіж годинників і ланцушків. Зрадив его товариш тої крадежи, Папара, котрий відсидів вже за ту крадіж свою кару півторарічної вязниці. На розправі станув Папара і другий злодій Жмудзиньский яко сьвідок і оба зізнали в некористь Маруняка, котрого засуджено на півтретя року вязниці. За те сьвідоцтво зімстили ся на них другі злодії. Іменно дізнали ся они, що Папара і Жмудзиньский хотять обікрасти богатий склеп годинникаря Рапшіца при ул. Кароля Людвика ч. 33 і донесли о тім поліциї. Поліция зачала ся на злодіїв і дійстно в четвер вечером зловила їх обох, як з пивниці хотіли добувати ся до склепу Рапшіца. Мали при собі 17 ріжних знарядів до вломів.

— **Жертва купели.** З Теребовлі пишуть: Перед тижднем утонув ся в часі купели в ріці Гнізні коло Теребовлі ученик I-ої кляси рускої ґімназії в Тернополи, Богдан Білиньский, син сьвященика з Васильковець, гусятиньского повіта. Хлопчина мусів у воді дістати корчі або параліж серця, бо ніхто з купаючих ся разом з ним, ані ніхто з берега не чув ні крику ні не замітив, коли він пірнув під зовсім неглубоку воду. По витягненю его з води, мимо всяких заходів лікаря не удало ся утопленого привести до житя.

— **Загальні збори товариства „Просьвіта“** у Львові відбули ся вчера т. є 29 червня о 11 год. перед полуднем в сали „Яд Харузім“ при ул. Бернштайна. Збори отворив місгоголова товариства др. Кость Левицкий. В коротких словах начеркнув зріст товариства і працю его між широкими кругами народа; зазначив найінтензивнійшу між філями роботу філії „Просьвіти“ в Стрию, яка під проводом дра Е. Олесницкого положила великі заслуги на поли економічного подвигненя нашого народа. Опісля на зазив дра К. Левицкого почтили присутні память померших членів товариства через повстанє. Потім вибрали загальні збори через акламацию провідником зборів нотаря Танчаковского а заступником селянина Царя, а секретарювали пп. Яримович і Геринович. На внесенє о. С. Онишкевича з Хишевич рішили збори через акламацию вислати телеграфічно поздоровлене голові товариства проф. Ю. Романчукови.

Опісля відчитав секретар товариства І. Яримович протокол з послідних загальних зборів, який принято. З черги наступив звіт з діяльности товариства, котрого референтом єсть проф. Білецкий. На внесенє о. Нижанковского і емер. інспектора п. Духовича з Самбора, звільнено референта з відчитуваня звіту, а то з причини, що кождий мав друкований звіт в руках. Внесене принято.

Проф. Білецкий зазначив нашу байдужність на виданя тов-а, завзиває до ширеня видавництв „Просьвіти“, та підносить, що конче потрібний єсть сталий редактор видавництв тов-а, який би лиш тим занимав ся, та міг піднести уровень видавництв на відповідну висоту. Потрібна би була друкарня тов-а, бо обі рускі друкарні заповнені замовленями. Важними для тов-а були відчити п. Гарасевича, що не мало вложив праці в піддвигненє народа на економічній области. Гарною проявою в житю нашого народа суть доми „Просьвіти“ і народні доми, які що раз зростають та становлять огнище народного житя.

Конечною потребою являє заснованє „популярно-наукової“ часописи „Просьвіти“, бо дотеперішний „Поступ“, який тому відповідав, упав.

З черги наступив звіт контрольної комісиї через п. Заячківского, котрий вносить на уділене абсолюторії Виділови з специяльною подякою пп.: д-рови К. Левицкому, о. Темницкому і проф. Огоновскому. В справі звіту забирали голос: Проф. В. Шухевич радить поділити тов-о на секциї, а такий поділ праці був би користний для поодиноких галузий народної діяльности. Др. Олесницкий виказує браки на кождім поли; промисл гуцульский аж просить ся взяти в умілі руки та повести доброю дорогою — а задача та належить до „Просьвіти“. Поділяє гадку проф. Шухевича, щоби працювати секциями і предкладає в тім дусі проект, щоби вибрати сталу секцию господарско-промислову побіч виділу. Члени секциї складають ся з голов і виділових філій. Бесіду п. Е. Олесницкого нагородили присутні рісними оплесками.

— **Найстарша женщина в Німеччині** живе в селі Шпітцендорф в Баварскім лісі. Єсть то вдова по рубачу Йосифа Едер, що 19 марта скінчила 118 рік житя. Так говорять метрики. Она держить ся так добре, що може по утяжливих нерівних дорогах своеї рідної околиці ходити без нічиеї помочи. В 65 р. житя стратила свого чоловіка, що не полишив їй нічого крім трое дітий. Тепер проживає она при своїй дочці, що числить 85 літ і бавить численну громаду своїх внуків і правнуків. Щ‹ сего року на Великдень ходила пішо до церкви до сповіди. Ціле житє живила ся молоком, німецкими книдлями, капустою і бульбою. Мясних страв не знала, бо в тамгих околицях селяни їдять мало коли мясо. За те не могла обійти ся рано без кави.

Телеґрами.

Берлин 30 червня. Бюро Вольфа одержало таку депешу з Варшави: На полковника жандармериї Мурадова кинено вчера вечером на Празі бомбу. Полковник легко зранений, а его товариш і візник повоза, котрим їхав полковник, тяжко ранені. Виновник замаху утік.

Петербург 30 червня. Коло польске приготовлює до внесеня в думі велику інтерпеляцию з причини удержуваня военного стану в Королівстві польскім.

Петербург 30 червня. Петербурске „Слово“ заперечує висказам „Нового Времени“, немов би становище кабінету Ґоремикина було дуже сильнє. В Петергофі прийшли вже до пересьвідченя, що Думі прислугує право найвисшої державної інституциї і що міністри обовязані відповідати на всї інтерпеляциї Думи. Дума має право розбирати кожду справу. Ґоремикин пересьвідчив ся, що в ніякім случаю не прийде до розвязаня Думи.

Петербург 30 червня. Доносять з Харбина, що послідна висилка войск манджурскої армії відійшла вже до Росиї. Полишила ся ще в Манджуриї незначна скількість войска, котре постепенно аж на другий рік буде перевезене до Росиї.

Петербург 30 червня. Приказом з дня 28 с. м. перенесено перший батальон преображеньского полку ґвардиї до звичайної піхоти і відобрано єму права прислугуючі ґвардиї.

Петербург 20 червня. Нині ще 80 людий прогнано з табору в Краснім селї. Між покараними офіцирами єсть крім кн. Трубецкого також кн. Оболеньский, котрий свого часу був приділений цісареви Вільгельмови, і прибічний ад'ютант Манджуров.

Москва 30 червня. В однім приватнім мешканю найдено лябораторию до виробл‍ювання бомб і склад оружия. 20 революционістів арештовано.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: З днем 8 липня с. р. отвирає ся стацию Манастир на шляху Переворск-Динів для руху особового і необмеженого руху товарового з виїмком перевозу худоби, безріг і експлодуючих товарів.

Сим доносить ся, що поїзд поспішний ч. 302 задержує ся в стациях Гатна, Гадікфальва і Глибока не тілько в цїли висїданя, але також всїданя подорожних.

Сим доносить ся, що внаслідок ушкодженя мосту на шляху Дятківці-Герстлер-Шепарівці-Княждвір застановлено весь рух поїздів дня 16 с. м. імовірно на два дни.

— **Ціна збіжа** у Львові дня 29 червня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·60 до 8·80; жито 5·60 до 5·80; овес 8·20 до 8·40; ячмінь пашний 6·50 до 6·70; ячмінь броварний 0·— до 0·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 10·—; вика 0·— до 0·—; бобик 0·— до 0·—; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Правдивий Роскопф з подвійного золота

Savonnet-Anker-Remontoir

суть найновійші Роскопф-годинники. Ті годинники мають знаменитий під гваранциею верк, суть криті подвійно з трома дуже сильними з double-золота ковертами з пружиновою накривкою. Золото double есть подібне до правдивого золота і свою подібність до золота ніколи не тратить. Годинники ті через свою величаву окрасу викликують подив і не дадуть ся розріжнити від правдивих золотих.

Ціна 5 злр.

До того відповідний ланцушок з double-золота злр. 1·50. — До кождого годинника долучае ся 3-лїтна письменна гарантия. — Висилка за післяплатою.

JOSEF SPIERING Wien, I., Postgasse 2.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителів і т. д. Самостійні товариства щадничо-позичкові урядників уділяють під найкористнїйшими услівями і на довголітні сплати позички особисті. Адреси консорциї подае безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.**

Маятникові годинники з голосом вежових дзвонів

то послїдна новість у фабриках годинників. Ті мініятурові францускі годинники мають 70 цмт. довготи, скринку з правдивого оріхового дерева, прехорошо політированого, бють кожду півгодину і цїлу годину. **Голос дуже приємний і милозвучний**, дуже подібний до вежового. Ціна К 10.— із звичайним звуком К 9. Ті самі годинники, але з музикою, котрі виграваютъ що години найкрасші танцї і марші К 12. Скринка і опаковане до кождого годинника 80 сот. За ті маятникові годинники гарантуемо письменно три роки. Суть они правдивою окрасою завдяки гарному викінченю і становлять хороший і елеґантний мебель. Будильник з музикою, що грае місто дзвонити К 12. Никльовий Roskopf-Remontoir К. 5. — Правдиві срібні ремонтоари К 10.—Висилка тілько за післяплатою. Коли що не до вподоби, гроші звертаемо назад, длятого купуючий нїчого не ризикуе. Великий хорошо ілюстрований цінник годинників, ланцушків, перстенів і т. п. даром і оплатно.

JOSEF SPIERING, Wien, I., Postgasse Nr. 2—31.

Найлїпшою зі всїх є
„C E R E S“
S P E I S E
F E T T!

(Омаста до страв „Церес“) дуже добрий товщ для печива, смаженя і вареня.

Витворюване підлягае хемічній контроли концесіонованого міністерством внутрішних справ заведеня для досліду споживних средств, **Wien IX. Spitalgasse 31.**

Купуючі омасту для страв „Ceres“ мають право віддати товар безплатно для досліду в тім заведеню.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймае

пренумерату на всї дневники

краеві і заграничні

по цінах оригінальних.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимае оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краеві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).